
Od: [REDAKCE]
Odesláno: 6. června 2017 11:21
Komu: [REDAKCE]
Kopie: [REDAKCE]
Předmět: Poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb. - znalecký posudek doc. Lužného na Církev Nový Život (č. j. MK 37302/2017 OC)
Přílohy: Posudek Církev Nový Život doc. Lužný.pdf

č. j. MK 37302/2017 OC

Vážený pane magistře,

Ministerstvu kultury byla dne 1. 6. 2017 doručena Vaše žádost o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, týkající se znaleckého posudku doc. Dušana Lužného, zpracovaného v roce 2013 k návrhu na registraci Církev Nový Život.

Požadovanou informaci Vám zasíláme v příloze.

Vzhledem k malému rozsahu požadované informace a jejímu poskytnutí pouze v elektronické podobě Vám Ministerstvo kultury neúčtuje žádné náklady.

S pozdravem

[REDAKCE]
ředitelka odboru církví
Ministerstva kultury

Příloha: dle textu

doc. PhDr. Dušan Lužný, Dr.,

ZNALECKÝ POSUDEK č. 02/13

ZNALECKÝ POSUDEK V ŘÍZENÍ O NÁVRHU NA REGISTRACI CÍRKVE NOVÝ ŽIVOT

Objednavatel posudku: **Ministerstvo kultury České republiky
Maltézské nám. 471/1
118 11 Praha 1
zastoupené**

Vypracoval: **doc. PhDr. Dušan Lužný, Dr.
znalec pro obor školství, odvětví pedagogika se specializací
religionistika – nová náboženská hnutí a sekty.**

Posudek obsahuje celkem 11 stran a vydává se ve dvou vyhotoveních.

dne 18. srpna 2013.

A) Účel posudku

Na základě usnesení č. j. MK 29410/2013 OC ze dne 24. 6. 2013 mne Ministerstvo kultury ČR ustanovilo znalcem v řízení o návrhu na registraci Církve Nový Život. Usnesení nabylo právní moci dne 16. 7. 2013.

Návrh na registraci byl podán 11. června 2013 přípravným výborem Církve Nový Život ve složení [REDAKCE]

Jménem přípravného výboru byl zmocněn jednat [REDAKCE]

Ministerstvo kultury jako předmět znaleckého posudku vymezilo zodpovězení následujících dotazů:

- a) Jedná se o církev a náboženskou společnost podle definice uvedené v ustanovení § 3 písm. a) zákona č. 3/2002 Sb. Vyvíjí skutečnou činnost ve smyslu tohoto ustanovení?
- b) Má vazby na zahraniční církve nebo náboženské společnosti? Pokud ano, v čem tyto vazby spočívají?
- c) Jaký je vztah Církve Nový Život k jiným náboženským skupinám: k jiným křesťanským církvím obdobného typu, k ostatním křesťanským církvím, k nekřesťanským náboženským společnostem?
- d) Jaký je postoj Církve Nový Život k politickému a státoprávnímu uspořádání České republiky?
- e) Lze v učení či činnosti Církve Nový Život vysledovat prvky národnostní, etnické nebo rasové nesnášlivosti? Jaký má církev postoj k minoritám ve společnosti a jejich právům?
- f) Jakým způsobem postupuje ve snaze o získání nových členů?
- g) Panuje mezi jednotlivými členy shoda v základních člancích víry? Je přípustná mezi členy církve dílčí výhrada k některým bodům jejího učení? Jaký má případný nesouhlas s naukou církve důsledky pro věřícího?
- h) Jaký je postoj Církve Nový Život k bývalým členům církve, kteří z ní vystoupili nebo byli vyloučeni?
- i) Jeví pastorační nebo evangelizační aktivity Církve Nový Život známky fyzického či psychického nátlaku? Může vést učení nebo činnost Církve Nový Život k vytvoření nebezpečné závislosti členů?
- j) Usměňuje Církev Nový Život rodinný a soukromý život členů? Může její učení vést člena k opuštění rodiny či přetržení pozitivních sociálních vazeb?
- k) Jaká je role vedoucího pastora Mikuláše Töröka, jak pevně je Církev Nový Život spjata s jeho osobou? Je způsob vedení církve Mikulášem Törökem autoritářský, pokud ano, může to vést k omezení vlastního úsudku členů a k poškozování jejich sociálních vazeb a soukromého/rodinného života?
- l) Omezuje Církev Nový Život právo na vzdělání?
- m) Omezuje Církev Nový Život přístup ke zdravotní péči, zejména u nezletilých? Jakým způsobem se staví k léčbě nemocí a zdravotních obtíží a jak vysvětluje příčinu jejich vzniku a zániku? Podílí se na léčbě svých členů, pokud ano, jakým způsobem?
- n) Jakým způsobem je Církev Nový Život financována?
- o) Nezamlčela Církev Nový Život v návrhu na registraci podstatné znaky svého učení, struktury či jiné důležité informace?

B) Posuzované materiály a další zdroje informací

K zodpovězení výše zmíněných dotazů a k vypracování znaleckého posudku jsem použil všechny dostupné materiály. Šlo především o následující materiály:

- *Návrh na registraci Církve Nový Život* ze dne 11. června 2013;
- *Základní charakteristika Církve Nový Život* (nedatováno; příloha č. 1 *Návrhu na registraci Církve Nový Život*);
- *Základní dokument* (ze dne 11. června 2013; příloha č. 4 *Návrhu na registraci Církve Nový Život*);
- *Zápis ze shromáždění členů* (ze dne 1. června 2013).
- Webové stránky <http://www.novyzivot.cz/>.

Dále jsem vykonal šetření na místě. Dne 18. 7. 2013 jsem navštívil kancelář Církve Nový Život v Ústí nad Labem a provedl rozhovor s pastorem Mikulášem Törökem.

K zodpovězení položených otázek jsem dále studoval domácí i zahraniční odbornou literaturu z oblasti religionistiky, sociologie náboženství a historie náboženství a další zdroje. Z internetových zdrojů šlo např. o http://zpravy.idnes.cz/politik-z-usti-rezignoval-kvuli-milence-ted-odchazi-od-manzelky-a-deti-1zp-/domaci.aspx?c=A080320_152917_domaci_jte;
http://ustecky.denik.cz/zpravy_region/20080322_jit_tosovsky.html;
http://www.denik.cz/z_domova/podvedl_odchazi20080318.html;
<http://www.novyzivot.cz/?lang=cs&action=clanek&id=314>;
<http://novyzivot.cz/?lang=cs&action=cav&id=312>;
<http://www.novyzivot.cz/?lang=cs&action=clanek&id=316>;
<http://www.novyzivot.cz/?lang=cs&action=clanek&id=317>;
<http://novyzivot.cz/?lang=cs&action=cav&id=321>;
<http://www.granosalis.cz/modules.php?name=News&file=print&sid=8240>.

C) Zodpovězení položených otázek

- a) **Jedná se o církev a náboženskou společnost podle definice uvedené v ustanovení § 3 písm. a) zákona č. 3/2002 Sb. Vyvíjí skutečnou činnost ve smyslu tohoto ustanovení?**

V § 3 písm. a) Zákona 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech) /dále jen „Zákon“/ se pro účely tohoto zákona rozumí „církví a náboženskou společností dobrovolné společenství osob s vlastní strukturou, orgány, vnitřními předpisy, náboženskými obřady a projevy víry, založené za účelem vyznávání určité náboženské víry, ať veřejně nebo soukromě, a zejména s tím spojeného shromažďování, bohoslužby, vyučování a duchovní služby“.

S ohledem na znění zákona, ale také s ohledem k širšímu kulturnímu kontextu, lze konstatovat, že vznikající Církev Nový Život je náboženským uskupením.

Zárodky této církve sahají ještě před rok 1989. Na začátku 80. let se v Praze v prostředí vysokoškolských studentů a v Ústí nad Labem (odkud tito studenti pocházeli) v Církvi bratrské zformovala nevelká skupina (max. 20 lidí), která začala spolupracovat a praktikovat specifickou podobu křesťanství, která je mezinárodně označována jako pentekostální křesťanství, resp. letniční či charismatické hnutí. Kolem roku 1988 pak tato skupina odešla z ústeckého sboru Církve bratrské a začala působit samostatně (do té míry, která byla na sklonku komunistického režimu možná).

Náboženská práce Církve Nový Život koresponduje její nauce a tradici a představuje především modlitební shromáždění, dále pak pravidelná shromáždění u příležitosti výročí upálení Mistra Jana Husa a podobných událostí, veřejné přednášky a veřejné evangelizační akce. V posledních letech se počet veřejných (pouličních shromáždění) snížil (odehrávají se maximálně několikrát do roka) a přednost je dávana veřejným přednáškám na vybraná témata.

Vedle toho, obdobně jako další podobně orientovaná náboženská seskupení, se Církev Nový Život věnuje sociální a charitativní činnosti. Jde především o spolupráci s Domovem důchodců v Chlumci a s Oblastním spolkem Červeného kříže v Ústí nad Labem. Dále pak Církev Nový Život poskytuje jednorázovou pomoc v určitých situacích (příkladem mohou být povodně). Podle vlastních informací vynaložila Církev Nový Život do roku 1990 na dobročinné účely 2 300 000 Kč.

- b) **Má vazby na zahraniční církve nebo náboženské společnosti? Pokud ano, v čem tyto vazby spočívají?**

Církev má kontakty na obdobné skupiny v zahraničí, nicméně není součástí nějaké jasně vymezené mezinárodní organizace, která by byla centrálně řízena. Církev tedy není nijak podřízena mezinárodním strukturám nebo náboženské organizaci. Mezinárodní spolupráce se odehrává spíše v rámci volné sítě podobně orientovaných církví a sborů, které se vzájemně informují o svých aktivitách.

Mezinárodní vazby jsou založeny spíše na osobních kontaktech.

Největší část mezinárodní spolupráce má formu návštěv zahraničních pastorů a kazatelů.

- c) **Jaký je vztah Církve Nový Život k jiným náboženským skupinám: k jiným křesťanským církvím obdobného typu, k ostatním křesťanským církvím, k nekřesťanským náboženským společnostem?**

Počátky Církve Nový Život jsou spojeny s rozkolem v rámci Církve bratrské, kdy důležitou roli sehrálo (v té době význačné) téma povahy charismat, tedy především křtu v Duchu Svatém, mluvení jazyky, možnosti léčení a uzdravování apod. V současnosti je možné vztah k Církvi bratrské i dalším náboženským subjektům považovat za relativně stabilní. Nicméně je zřejmé, že jestliže se Církev Nový Život (jako každý náboženský subjekt) považuje za samostatnou skupinu, pak musejí existovat rozdíly, které opravňují

její samostatnost. Tyto rozdíly však nejsou (podle dostupných informací) zásadní, resp. nejsou zárodkem výraznějších konfliktů s jinými církvemi.

Církev Nový Život respektuje v oblasti náboženských preferencí rozhodnutí každého člověka, a proto také respektuje svobodnou volbu a výběr náboženské skupiny. Rozdíly ve výkladu (chápání a interpretaci) Božího slova církev vnímá jako přirozené.

S ostatními nekřesťanskými náboženstvími církev nesouhlasí, avšak její existenci respektuje.

Obecně lze říci, že Církev Nový Život existující náboženskou různorodost respektuje, i když je přesvědčena o své pravdě. Nějaká intenzivní spolupráce, ale ani ostrý náboženský konflikt s jinými náboženskými skupinami neexistuje.

d) Jaký je postoj Církve Nový Život k politickému a státoprávnímu uspořádání České republiky?

Podle dostupných informací není součástí působení Církve Nový Život politicky orientovaná aktivita.

V určitých aktivitách Církve Nový Život je zřetelná snaha o spolupráci s orgány místní správy a samosprávy – obcemi (především v Teplicích), s knihovnami (např. při organizaci veřejných přednášek). Jak již bylo výše zmíněno, církev spolupracuje i s jinými organizacemi (např. s Červeným křížem).

Z dostupných zdrojů vyplývá, že církev respektuje náboženskou neutralitu státu.

e) Lze v učení či činnosti Církve Nový Život vysledovat prvky národnostní, etnické nebo rasové nesnášenlivosti? Jaký má církev postoj k minoritám ve společnosti a jejich právům?

Obecně lze konstatovat, že v činnosti Církve Nový Život nelze vysledovat prvky národnostní, etnické nebo rasové nesnášenlivosti. Je to dáno mimo jiné tím, že etnické, rasové a národnostní prvky nejsou z hlediska nauky podstatné.

Na druhou stranu je zřejmé, že Církev Nový Život jako součást pentekostálního křesťanství, které je svým náboženským charakterem konzervativní a fundamentalistické (snaží se přísně držet základů /fundamentů/ křesťanství, resp. určitého výkladu Bible), zastává některé postoje, které se liší od přístupu sekulárního liberalismu. Patrné je to v případě vztahu k otázce homosexuality – homosexuálové mohou do církve vstoupit, ale pouze za předpokladu, že se své sexuální orientace zřeknou.

f) Jakým způsobem postupuje ve snaze o získání nových členů?

S ohledem na tradici, jejíž je Církev Nový Život součástí, by se dalo předpokládat, že nejdůležitějším způsobem získávání nových členů bude evangelizace, v tomto případě velká veřejná evangelizační shromáždění. Tento druh evangelizace byl rozšířený a relativně úspěšný na začátku devadesátých let (po roce 1989), čemuž také odpovídal velký počet význačných pastorů a kazatelů, kteří přijeli ze zahraničí. Dnes se tyto aktivity již nesetkávají se zájmem veřejnosti (spíše naopak – veřejnost je vnímá nelibě) a jsou tedy neefektivní. Také proto Církev Nový Život od těchto veřejných velkých evangelizačních akcí postupně upouští a více se orientuje na individuální působení svých členů na jejich okolí. Hlavním způsobem získávání nových členů jsou dnes tedy osobní kontakty a vazby.

Vedle toho Církev Nový Život samozřejmě využívá svých webových stránek (<http://www.novyzivot.cz>). V některých místech využívá též vývěsních skříněk (nástěnek).

g) Panuje mezi jednotlivými členy shoda v základních člancích víry? Je přípustná mezi členy církve dílčí výhrada k některým bodům jejího učení? Jaký má případný nesouhlas s naukou církve důsledky pro věřícího?

V této rovině je situace Církve Nový Život obdobná jako v jiných církvích a náboženských společnostech. Obecně lze konstatovat, že musí existovat shoda v zásadních věroučných otázkách: např. že Bible je Boží Slovo, že Bůh je jediný a všemohoucí a že se zjevil ve třech osobách, tedy jako Otec, Syn a Duch Svatý, a že Ježíš je Syn Boží, apod. Nicméně rozdíly v méně významných (byť často teologicky a věroučně komplikovaných) otázkách existují. Ty by však neměly být důvodem k postihu.

h) Jaký je postoj Církve Nový Život k bývalým členům církve, kteří z ní vystoupili nebo byli vyloučeni?

Obecně lze na základě dostupných informací konstatovat, že po odchodu či vyloučení z Církve Nový Život, tato církev kontakty se svými bývalými členy neudržuje. Podle prohlášení členů přípravného výboru však existují případy, kdy se bývalí členové po čase do církve vrátili. Lze však předpokládat, také s ohledem na velikost dané skupiny, že tyto případy nejsou příliš časté.

i) Jeví pastorační nebo evangelizační aktivity Církve Nový Život známky fyzického či psychického nátlaku? Může vést učení nebo činnost Církve Nový Život k vytvoření nebezpečné závislosti členů?

Jak již bylo řečeno, Církev Nový Život je součástí pentekostálního proudu uvnitř křesťanství, resp. protestantismu. Tomu odpovídá charakter společenství, jeho nauka a také jeho praxe, kde hraje velmi velký význam evangelizace.

Název pentekostální (letniční) hnutí je odvozen od svatodušních svátků letnic, které jsou dnem sestoupení Ducha svatého. Je to desátý den po svátku Nanebevzetí Páně a padesátý den po Božím hodu velikonočním (odtud také označení pentekostální hnutí, od pentekosté héméra - padesátý den). V tento den podle Nového zákona (Skutky 2) sestoupil Duch svatý na apoštoly a ti, všichni naplněni Duchem svatým „začali ve vytržení mluvit jazyky, jak jim duch dával promlouvat“ (Sk 2:4). Základním prvkem nauky pentekostálních církví a sborů jsou tedy „dary Ducha svatého“ - charismata, dary milosti Boží, které se mohou projevovat různými způsoby. Známými charismaty je dar glosolálie (mluvení jazyky), dar prorockví či dar uzdravování. Zde se členové pentekostálních skupin odvolávají na novozákonní 1. list Korintským: „Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha, někomu zase víra v témž Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a témž Duchu, někomu působení mocných činů, dalšímu zase prorockví, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit ve vytržení, jinému dar vykládat, co to znamená“ (1K 12: 8-10).

Pentekostální hnutí představuje mohutný proud obrovského množství církví, kongregací, sborů apod., který působí v řadě zemí světa. V České republice z tohoto proudu vychází několik větších i menších náboženských subjektů. Součástí tohoto proudu je i také tzv. Hnutí víry (Faith movement), k němuž bývá také přiřazována Církev Nový Život.

Charakteru pentekostalismu tedy samozřejmě odpovídají evangelizační aktivity Církev Nový Život, v nichž hrají klíčovou úlohu evangelizační setkání, modlitby a vyznání víry. Tyto společné náboženské úkony často mívají značný emocionální náboj a vyžadují aktivní a plné zapojení účastníků takového shromáždění. Výsledkem je stav náboženského vytržení, v němž je snížen vliv běžných, každodenních kognitivních a racionálních mechanismů a člověk se dostává do stavu transu či extáze. Tento typ náboženského zážitku či zkušenosti je součástí celého pentekostálního křesťanství, byť se člověku mimo tento náboženský kontext může jevit jako nebezpečný či manipulativní, popř. může být vnímán jako forma nátlaku.

S ohledem na tyto skutečnosti může (ale také nemusí) vzniknout závislost jedince na dané náboženské skupině. Nicméně, tyto prvky nauky a praxe jsou příznačné i pro řadu jiných církví a náboženských společností, z nichž některé jsou již Ministerstvem kultury registrovány.

- j) Usměrnjuje Církev Nový Život rodinný a soukromý život členů? Může její učení vést člena k opuštění rodiny či přetržení pozitivních sociálních vazeb?**

Svým charakterem je Církev Nový Život konzervativně orientována a klade velký důraz na tradici a rodinu. Vytváří tedy prostředí, v němž dochází k usměrňování soukromého a rodinného prostředí v duchu tradičních morálních hodnot, mezi které patří spořádaný rodinný a soukromý život.

Porušení těchto hodnot a morálních principů může být důvodem pro vyloučení z církevní komunity. Příkladem může být kauza (z roku 2008) někdejšího starosty ústeckého obvodu

Neštěmice, náměstka hejtmána Ústeckého kraje, výkonného ředitele Severočeského sdružení měst a obcí a zakládajícího člena a pastora církve [REDAKCE], který po dlouholeté nevěře opustil rodinu, což vedlo k ukončení „členství“ v Církvi Nový Život.

- k) **Jaká je role vedoucího pastora Mikuláše Töröka, jak pevně je Církev Nový Život spjata s jeho osobou? Je způsob vedení církve Mikulášem Törökem autoritářský, pokud ano, může to vést k omezení vlastního úsudku členů a k poškozování jejich sociálních vazeb a soukromého/rodinného života?**

Osoba Mikuláše Töröka je v dnešní situaci Církve Nový Život klíčová. Mikuláš Török byl u vzniku církve a vedl toto společenství po většinu doby jeho existence (s výjimkou krátké doby, kdy byl pastorem [REDAKCE]). Jde o výraznou osobnost, která je jako charismatický kazatel a osoba známá i v širším okruhu českého pentekostálního křesťanství.

Obecně lze říci, že fungování a šíření pentekostálního křesťanství je postaveno na úloze pastora, a tedy na osobnosti každého konkrétního pastora. V pentekostálních skupinách by navíc pastor měl být obdarován (od Boha) mimořádnými vlastnostmi. Podle současných členů a členů přípravného výboru Církve Nový Život je Mikuláš Török takovou osobností.

Postavení Mikuláše Töröka jako současného vedoucího pastora se odrazilo i v dokumentech, které byly předloženy v rámci řízení o návrhu na registraci Církve Nový Život. V „Základním dokumentu“, který obsahuje i popis organizační struktury a procesů rozhodování a řízení náboženského společenství (církve), je v článku 4, bodu 4. 3. uvedeno, že vedoucí pastor nemůže být odvolán (je jmenován na dobu neurčitou, může sám rezignovat a Rada Církve Nový Život ho může k rezignaci vyzvat). Dále pak se zde říká, že vedoucího pastora jmenuje Rada Církve Nový Život ze svých členů; v bodě 4. 5. se píše, že členové rady jsou jmenováni vedoucím pastorem (jejich jmenování schvalují stávající členové rady) a že členové rady mohou být vedoucím pastorem odvoláni (nebo mohou rezignovat). Na těchto případech je vidět silná pozice vedoucího pastora, resp. to jak se pozice současného vedoucího pastora Mikuláše Töröka promítla do obecných organizačních mechanismů. Nicméně se domnívám, že tento mechanismus není v rámci náboženských skupin nějak přehnaně autoritářský, resp. není nijak výjimečný. Zvláště pak, uvědomíme-li si, že moc v náboženských skupinách je legitimizována jinak než ve světských, demokratických a liberálních organizacích. Ve většině náboženských seskupení je totiž přítomná forma moci, kterou sociologie náboženství (s odkazem na Maxe Webera) označuje jako „charismatické panství“, tedy moc, která je legitimizována mimořádnými vlastnostmi („charismatem“) dané osoby. Je tedy pochopitelné, že v pentekostální církvi je výrazně zohledňována osobnost vedoucího představitele dané církve.

Současně je třeba konstatovat, že tento typ uspořádání je velmi náchylný k otřesům, neboť jakékoliv zpochybnění legitimacy vedoucího pastora může znamenat rozkol v církvi. Také úmrtí vedoucího pastora nutně vyvolá změnu organizačního uspořádání.

Představitelé Církve Nový Život jsou přesvědčeni, že tento problém budou řešit až v okamžiku, kdy nastane.

Vedle toho je třeba konstatovat, že v navrhovaném uspořádání (které odráží současný stav, a podle slov členů přípravného výboru jde o stav, který se osvědčil a není třeba ho měnit), je poměrně malá úloha řadových členů - prakticky nemají vliv na rozhodování církve.

l) Omezuje Církev Nový Život právo na vzdělání?

Podle dostupných informací nedochází v rámci Církve Nový Život k omezování práva na vzdělání.

m) Omezuje Církev Nový Život přístup ke zdravotní péči, zejména u nezletilých? Jakým způsobem se staví k léčbě nemocí a zdravotních obtíží a jak vysvětluje příčinu jejich vzniku a zániku? Podílí se na léčbě svých členů, pokud ano, jakým způsobem?

Jak již bylo zmíněno výše, Církev Nový Život patří do tradice pentekostálního křesťanství a navazuje na Hnutí víry. V této tradici se velmi zdůrazňuje možnost léčení prostřednictvím působení Ducha Svatého, resp. využívání charismat v podobě schopnosti uzdravovat nemocné. Je to součástí podávání „svědectví“ o působení Ducha Svatého, které se nejčastěji projevuje náboženskou konverzí (obrácením k víře v Ježíše Krista) a nadpřirozeným (zázračným) uzdravením.

Dokladem významu této roviny náboženského učení a praxe Církve Nový Život je i skutečnost, že webové stránky Církve Nový Život obsahují v základní nabídce rubriku „Svědectví“ (<http://www.novyzivot.cz/?lang=cs&action=svedectvi>), kde je řada příkladů uzdravení. Většina příspěvků se shoduje v tom, že zatímco lékaři si nebyli schopni s určitým onemocněním poradit a postižené vyléčit, onemocnění se ztratilo (nastalo vyléčení a uzdravení) po modlitbách. Šlo o různá onemocnění, např. nezhoubný nádor hlasivek, zánět ledvin, vnitřní krvácení, cukrovka, omezená hybnost končetiny, zánět hrtanu, vřed na dvanáctníku apod.

Oficiální přístup k existenci nemocí je podle představitelů církve v souladu s Biblií. Podle jejich výkladu stvořil Bůh člověka bez nemocí a zdravotních potíží. Tyto jsou pak výsledkem následného pádu člověka do hříchu. Existence individuálních konkrétních onemocnění však není důsledkem individuálního hříchu; je důsledkem celkového pádu člověka.

„Nadpřirozené“ uzdravení je podle představitelů církve možné (příklady takových uzdravení jsou v Biblii). Toto přesvědčení však není v rozporu s medicínou a lidskou racionalitou. Užití standardní medicíny a modlitby za uzdravení, resp. víra v

„nadpřirozené“ uzdravení jsou dvě rozdílné věci a podle představitelů církve se nevyklučují.

V tomto bodě nelze samozřejmě vyloučit, že u některých jedinců (zvláště pak u starých lidí a u lidí vážně nemocných) převládá důvěra v „nadpřirozené“ uzdravování.

n) Jakým způsobem je Církev Nový Život financována?

V převážné většině je církev financována z příspěvků svých členů. Není známo, že by byla explicitně určena povinnost finančních příspěvků či částka, kterou mají věřící církvi odvádět.

Církev vlastní nemovitost v Náchodě, kterou užívá k náboženským účelům. Ostatní nemovitosti, resp. jejich části, si církev najímá.

o) Nezamlčela Církev Nový Život v návrhu na registraci podstatné znaky svého učení, struktury či jiné důležité informace?

Není mi známo, že by Církev Nový Život v návrhu na registraci zamlčela nějaké podstatné znaky či důležité informace.

Nicméně na tomto místě musím konstatovat, že navrhovaný název, tedy Církev Nový Život, může zavádět k záměně s existující organizací Nový život, o.p.s., která se také proklamuje jako náboženská (viz www.novyzivot.org, resp. <http://novyzivot.znateho.cz/>).

V Bílovicích nad Svitavou 18. srpna 2013

Vypracoval: doc. PhDr. Dušan Lužný, Dr.